

STALIŠČA IZVRŠNEGA SVETA K POROČILU O URESNIČEVANJU POLITIKE STANOVANJSKE IZGRADNJE

Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana-Šiška je razpravljajl o poročilu odbora za graditev samoupravne stanovanjske skupnosti o uresničevanju politike stanovanjske graditve. Izvršni svet ocenjuje, da poročilo v glavnem odraža dejansko stanje na tem področju, vendar meni, da ni v zadostni meri izpostavljena nastala kritična situacija, ki je posledica zmanjšane obsega načrtovane stanovanjske gradnje in njene kasnitve. Prav tako niso dovolj konkretno opredeljene nje lastne naloge, s katerimi je samoupravna skupnost soočena ob nevarnosti naraščanja stanovanjskega primanjkljaja, ki se nam obeta. Organiziranost samoupravne stanovanjske skupnosti doslej ni bila zmožna zagotavljati učinkovitega uresničevanja njenega lastnega srednjeročnega plana, iz poročila pa niso razvidni konkretni organizacijski ukrepi (zlasti znotraj njenih strokovnih služb), ki jih bo samoupravna stanovanjska skupnost morala izvesti za zagotovitev odgovornega izpolnjevanja nalog, ki so ji naložene v skladu s ključno vlogo, ki ji pripada v stanovanjskem sistemu. V situaciji, ko sleherni pričakovalec stanovanja nastopa kot soinvestitor, mora biti stanovanjska skupnost tisti povezovalac in koordinator vseh pričakovalcev, ki bo v njihovem interesu zagotavljal potrebno skladnost vseh dejavnosti v procesu gradnje.

V pogojih omejenih bančnih sredstev, razpoložljivih za stanovanjsko gradnjo, ter posledičnega zmanjšanja števila načrtovanih stanovanj, ki naj bi bila zgrajena v tem srednjeročnem obdobju, bi morali posvetiti ustrezno pozornost zagotovitvi večje učinkovitosti tistih finančnih sredstev, s katerimi razpolagajo delovne organizacije v lastnih skladih skupne porabe. Ta sredstva, oplemenitena z lastnim angažiranjem pričakovalcev stanovanj, ali lahko v obliki združne gradnje razrešila marsikateri stanovanjski problem. Iz istega razloga bi morali preveriti neizrabljene možnosti glede pridobitve cenejših stanovanj na območjih, ki so komunalno že opremljena (z izrabo zazidljivih vrzel, podstrešij s prenovo).

Planirane obveznosti, zlasti pa številne težave, ki običajno zapletejo prenovo v postopku urejanja premoženjskih zadev in v procesu izvedbe, terjajo takojšnje pridobitev ustrezne dokumentacije za 8 objektov, ki naj bi bili prenovljeni v tem srednjeročnem obdobju. Prav tako bi pričeli pridobivati potrebno urbanistično dokumentacijo za območja, ki naj bi jih prenavljali po letu 1985. Izvršni svet je v tem smislu pred kratkim že opredelil konkretne zadolžitve.

V trenutni situaciji prepočasnega uresničevanja načrtovanega obsega stanovanjske izgradnje se zdi skrb za dolgoročno razmišljanje o kvaliteti bodočih bivališč morda manj pomembna. Vendar dolgoročni pomen zgrajenega stanovanja, še zlasti pa nekateri manj zgledni primeri stanovanjskih sosesk v naši občini, terjajo večjo strokovno prisotnost stanovanjske skupnosti tudi v procesu načrtovanja. Zato mora na področju pridobivanja urbanistične dokumentacije za stanovanjsko novogradnjo stanovanjska skupnost izraziteje opredeliti lastno dolgoročno vizijo glede kvalitete bivališč, ter se v interesu bodočega pričakovalca stanovanj tvorneje vključiti v proces izdelave urbanistične dokumentacije.

Za zagotovitev večje učinkovitosti pri bodočem izpolnjevanju pomembne vloge, ki jo ima samoupravna stanovanjska skupnost, predlaga izvršni svet skupščini naslednje sklepe v zvezi s poročilom Odbora za novogradnjo samoupravne stanovanjske skupnosti:

1. Skupščina občine Ljubljana-Šiška podpira takojšen začetek gradnje stanovanj in sosesk na območju Ljubljana-Šiška, ki imajo vse optimalne pogoje z vidika urejenosti zemljišča, stopnje pripravljenosti dokumentacije in oblikovanja cen.

2. Skupščina občine Ljubljana-Šiška poziva vse delovne organizacije na območju občine Ljubljana-Šiška, naj pospešijo uskladitev samoupravnih splošnih aktov z določili zakona o stanovanjskem gospodarstvu in njegovim izvedbenim aktom Družbenim dogovorom o usklajevanju družbenoekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva v cilju, da pospešijo sta-

novanjsko izgradnjo po principu investitorstva oziroma soinvestitorstva.

3. Osnovno pozornost pri lastnem organiziranju mora samoupravna stanovanjska skupnost posvetiti zagotovitvi pogojev za učinkovito izvajanje svoje vloge koordinatorja pričakovalcev — soinvestitorjev ter vseh ostalih dejavnikov, ki nastopajo v procesu stanovanjske gradnje.

4. Za zagotovitev racionalizacije postopkov v interesu skrajšanja rokov gradnje in pocenitve stanovanj, pa tudi učinkovitega spremljanja izvajanja planiranih aktivnosti naj strokovne službe stanovanjske skupnosti izdelajo mrežne pane vse aktivnosti v zvezi z realizacijo sosesk po tekočem srednjeročnem planu.

5. Za odpravo različnih kriterijev pri vrednotenju stroškov gradnje in stroškov urejanja zemljišč in komunalnega opremljanja Skupščina občine Ljubljana-Šiška predlaga skupščini mesta, naj v okviru zveze komunalnih skupnosti zagotovi izdelavo ustrezne metodologije izračunavanja stroškov urejanja zemljišč in komunalnega opremljanja. Ta pridobitev bo zagotovila ustrezno poenotenje vseh udeležencev pri financiranju izgradnje celovitih stanovanjskih sosesk.

6. Za zagotovitev večje učinkovitosti razpoložljivih sredstev za stanovanjsko gradnjo naj samoupravna stanovanjska skupnost skupno z delovnimi organizacijami prouči možnosti svojega tvornejšega vključevanja v usmerjanje sredstev, ki jih imajo delovne organizacije v skladih skupne porabe.

7. V ta namen naj stanovanjska skupnost prouči možnost svojega večjega vključevanja pri ustanavljanju stanovanjskih zadrug, ter iskanju še neizrabljenih možnosti za pridobitev cenejših stanovanjskih površin. Zato je pristopiti k izdelavi dokumentacije o možnostih izrabe podstrešij v večstanovanjskih hišah na območju občine ter preveriti možnosti novogradenj v zazidljivih vrzelih.

8. Za uresničitev načrtovanega obsega dejavnosti na področju prenove je nemudoma pristopiti k določitvi 8 objektov za prenovo na območju Stare Šiške in Šentvida, ter pridobiti ustrezno izvedbeno dokumentacijo.

9. Za zagotovitev strokovnih osnov za prenovo v prihodnjem srednjeročnem obdobju je pristopiti k izdelavi potrebne urbanistične dokumentacije.

10. Za spremljanje teh nalog je zadolžen komite za urejanje prostora.

11. Samoupravna stanovanjska skupnost mora zagotoviti ustrezno organiziranost svojih strokovnih služb za strokovno vodenje vseh aktivnosti pri izvajanju plana stanovanjske gradnje, ter o poteku mesečno obveščati izvršni svet.

Izvršni svet

MATERIALNA PODLAGA DELOVANJA IN RAZVOJA KRAJEVNIH SKUPNOSTI V OBČINI LJUBLJANA-ŠIŠKA

I. UVOD

Krajeve skupnosti so se v praksi potrdile kot bistveni element sistema socialistične samoupravne demokracije in kot eden temeljev sodelovanja delovnih ljudi in občanov pri odločanju v družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnostih.

Zato je izjemnega pomena vprašanje materialne podlage samoupravljanja v krajevni skupnosti, ki ni vedno reševano v skladu z njenim bistvom in vlogo.

V zvezi s tem so se v praksi pojavila pojmovanja, da:

1. krajevna skupnost ne potrebuje nikakršnih materialnih sredstev;

2. se ji zagotovijo vsa sredstva na administrativen način iz proračuna;

3. je potrebno vsa sredstva za krajevno skupnost zagotoviti samo z združevanjem sredstev delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti.

Na materialno podlago krajevne skupnosti nedvomno vpliva tudi počasno uresničevanje procesa svobodne menjave dela, samoupravnega povezovanja krajevnih skupnosti z organizacijami združenega dela ter samoupravnimi interesnimi skupnostmi, kot tudi vključevanje krajevni skupnosti v sistem samoupravnega planiranja.

Namen gradiva je prikazati trenutne pogoje za delovanje krajevne samouprave in delegatskega sistema v krajevni skupnostih na območju občine Ljubljana-Siška.

Za pripravo le-tega je bil krajevnim skupnostim posredovan vprašalnik, iz katerega povzemamo podatke.

II. PROSTORSKI POGOJI

Ni potrebno posebej poudarjati, da je prostorski pogoj eden od osnovnih pogojev delovanja krajevne skupnosti.

Na tem področju je stanje v večini primerov nezadovoljivo. Prostori krajevni skupnosti so v mestni krajevni skupnostih v večini primerov locirani v preurejenih stanovanjskih prostorih, ki funkcionalno ne ustrezajo. Primestne in vaške krajevne skupnosti pa imajo svoje prostore v domovih krajanov, gasilcev in združnih domovih ali v starejših objektih, ki so potrebni ne le rednega vzdrževanja, temveč tudi obsežnejših adaptacij. 18 krajevni skupnosti ima prostore v stavbah, ki so splošnega ljudskega premoženja in so bile prenešene v upravljanje krajevnim skupnostim. 8 krajevni skupnosti ima prostore v najemu.

Prostore krajevni skupnosti uporabljajo za svoje delovanje tudi družbenopolitične organizacije ter številne družbene organizacije in društva, ki nimajo na voljo lastnih prostorov. Za sklicevanje širših sej in zborov krajanov se večina krajevni skupnosti poslužuje prostorov osnovnih šol in VVO.

K obstoječemu stanju prostorov je nedvomno pripomoglo tudi to, da krajevne skupnosti po zakonu do leta 1981 niso izdvajale amortizacije za svoja osnovna sredstva. Sredstva za vzdrževanje, adaptacije in pridobitev novih prostorov so v obdobju 1976-1981 združevana sredstva posameznih TOZD v občini Ljubljana-Siška. Iz teh sredstev, samopriskrbe krajanov in s prostovoljnimi delom je bilo zgrajenih nekaj objektov, ki služijo delovanju krajevne samouprave, delegatskega sistema, družbenopolitičnih organizacij ter družbenih organizacij in društev. To so domovi krajanov in gasilcev v Mednem, Stanežičah, Podutiku, Sori in Tacnu. V izgradnji pa je tudi dom v Preski.

Izvršene so bile številne adaptacije prostorov KS (Hinko Smrekar, Zg. Šiška, Bukovica-Sinkov turn, Vižmarje-Brod, Vodice, Smednik).

Po prostorskem preoblikovanju krajevni skupnosti v letih 1979, 1980 in 1981, ko se je 21 krajevni skupnosti preoblikovalo v 31 krajevni skupnosti ter po sprejetju zakona o prepovedi vlaganja v negospodarske investicije, se je stanje še poslabšalo.

Brez lastnih poslovnih prostorov so: KS Dolomitskega odreda, Na Jami, Komandanta Staneta I in III, Preska, Vaše-Goričane in Trnovec-Topol.

Tem krajevnim skupnostim so bili zagotovljeni le začasni prostori, ki pa praktično ne nudijo pogojev za normalno delovanje njihovih organov.

Zato je v tem letu in v prvih letih naslednjega srednjeročnega obdobja potrebno zlasti:

1. zagotoviti vir financiranja, ki bo omogočal vzdrževanje obstoječih prostorov krajevni skupnosti;

2. zagotoviti primerne prostore za delovanje novoustanovljenih krajevni skupnosti oziroma tistih, ki le-teh še nimajo:

a) KS Dolomitskega odreda

Možna je pridobitev prostorov v stolpiču soseske ŠS 8/2. Sredstva za realizacijo v višini 4.000.000 din bi bilo potrebno zagotoviti takoj, ker možnosti na območju te krajevne skupnosti za kasnejšo rešitev ne bo.

b) KS Na jami

Zelijo pridobiti v uporabo celoten objekt na Vodnikovi 5, ki bo potreben adaptacije. Predvidenih stroškov adaptacije v tem trenutku ni mogoče oceniti.

c) KS Komandanta Staneta I

Možno je adaptirati prostore v Šišenski 4, za kar bi bilo potrebno ca. 1.200.000 din.

d) KS Komandanta Staneta III

Obstaja možnost odkupa dela prostorov, namenjenih za gostinstvo na Celovški 185. Potrebne obsega sredstev trenutno ni mogoče določiti.

e) KS Preska

V izgradnji je dom gasilcev in krajanov v Preski. Za dokončanje doma bi bilo potrebno zagotoviti še 1.500.000 din.

f) KS Vaše-Goričane

Krajevna skupnost je pridobila pravico uporabe na zemljišču v Goričanah. Načrtujejo adaptacijo zgradbe na tem zemljišču, vendar višina potrebnih finančnih sredstev še ni znana.

g) KS Trnovec-Topol

Krajevna skupnost želi pridobiti prostore, vendar trenutno ni znana lokacija le-teh, ne potrebna sredstva.

III. KADROVSKI POGOJI

V krajevni skupnostih so zaposleni 104 delavci, od tega 52 v rednem delovnem razmerju in ravno toliko po pogodbi o delu. Po pogodbi o delu so v glavnem zaposleni delavci na obrambnih pripravah in tisti, ki delajo na vzdrževanju prostorov krajevne skupnosti, redno pa so v večini zaposleni tajniki krajevni skupnosti in administratorji. Knjigovodske posle za krajevne skupnosti opravlja računovodstvo krajevni skupnosti v Sekretariatu za finance in proračun občine Ljubljana-Siška za vse krajevne skupnosti, razen za krajevno skupnost Milan Majcen in Zgornja Šiška.

V nekaterih krajevni skupnostih zaposlujejo tudi komunalne delavce (skupno 8, od teh 2 redno in 6 po pogodbi), ki skrbijo za vzdrževanje skupni komunalni naprav v krajevni skupnostih.

Zaradi nenehnega prenašanja nalog različni subjektov na krajevne skupnosti se na ta način povečuje obseg nalog in hkrati pogojuje večji pritisk za novo zaposlovanje v krajevni skupnostih. Tako naj bi po težnjah v posameznih krajevni skupnostih na novo zaposlili 2 tajnika (v KS Vaše-Goričane in Trnovec-Topol), 4 administratorje (v KS Komandanta Staneta I, II in III, Podutik, Vodice in Pirniče), 1 delavca na delih obrambnih priprav (KS Stanežiče-Medno) in 1 delavca za vzdrževanje prostorov (v KS Gunclje-Male Vižmarje). Krajevne skupnosti ugotavljajo, da je izobrazbena struktura in delovna usposobljenost redno zaposlenih delavcev ustrezna.

IV. SAMOUPRAVNA ORGANIZIRANOST IN ZADOVOLJEVANJE SKUPNIH POTREB DELAVCEV, ZAPOSLENIH V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

Na osnovi zakona o združenem delu so samoupravno organizirani le delavci, ki združujejo delo v delovni skupnosti krajevni skupnosti Medvode, Preska, Senica, Sora in Vaše-Goričane ter delavci delovne skupnosti krajevni skupnosti Komandanta Staneta I, II in III. Iz odgovorov krajevni skupnosti na anketo je razvidno, da se vse krajevne skupnosti zavzemajo za čimprejšnjo ustanovitev ene ali več delovni skupnosti. To utemeljujejo s tem, da bi tako organizirani lahko uresničevali pravice in dolžnosti, ki izhajajo iz njihovega dela. Na ta način bi tudi uspešneje zadovoljevali svoje skupne potrebe (reševanje stanovanjskih vprašanj, letovanja, rekreacije itd). Za rešitev tega problema je v pripravi samoupravni sporazum o ustanovitvi delovni skupnosti zaposlenih delavcev v krajevni skupnosti. Pri tem poudarjamo, da je bil pred leti že sprejet samoupravni sporazum o ustanovitvi enotne delovne skupnosti zaposlenih delavcev v krajevni skupnosti in skupnem računovodstvu, ki pa ni bil realiziran.

Zato predlagamo, da se skupščine krajevni skupnosti čimprej dogovorijo o ustanovitvi in številu delovni skupnosti zaposlenih delavcev v posameznih krajevni skupnostih.

V. FINANČNO MATERIALNI POGOJI

O financiranju krajevnih skupnosti je bilo doslej že mnogo govora in iskanja sistemskih rešitev. V naši občini so bile doslej krajevne skupnosti financirane iz naslednjih virov:

1. financiranje delegatskega sistema, LO, DS iz občinskega proračuna;
2. združenih sredstev delavcev TOZD in drugih delovnih skupnosti;
3. samoupravnih interesnih skupnosti;
4. samoprispevkov krajanov.

1. Financiranje delegatskega sistema, LO in DS

Financiranje delovanja delegatskega sistema in krajevne samouprave (OD zaposlenih in materialni stroški) se vrši iz splošne porabe — proračuna občine. Pri tej obliki financiranja se soočamo s problemom določitve kriterijev, na osnovi katerih bi posamezna krajevna skupnost prejela sredstva za pokritje redne dejavnosti. Določitev notnih kriterijev je otežena tudi zato, ker je potrebno pri posameznih krajevnih skupnostih upoštevati specifičnosti, ki pogojujejo različne stroške (stroške vzdrževanja, najemnine prostorov ipd.) za delovanje krajevne samouprave in družbenopolitičnih organizacij. Prav tako imamo zaradi različnih specifičnosti po krajevnih skupnostih zaposlenih različno število delavcev. Zaradi tega je potrebno odločiti, ali se te specifičnosti upoštevajo ali ne. Nadalje tudi nimamo razčiščenega pojma »financiranje delegatskega sistema« ali pa ga nočemo imeti in iz teh sredstev želimo kriti stroške rednega vzdrževanja, elektrike, kurjave, celotnih domov ali objektov itd., v katerih se odvijajo dejavnosti in dejansko spadajo v posamezne interesne skupnosti (kultura, telesna kultura itd.). Vse to je posledica, ker med krajevnimi skupnostmi in SIS še nismo uspeli izpeljati načela svobodne menjave dela, tako kot je to opredeljeno z zakonom o svobodni menjavi dela. V zvezi s to problematiko poudarjamo, da več krajevnih skupnosti predlaga, da bi za kritje stroškov delegatskega sistema morale del sredstev prispevati tudi posamezne samoupravne interesne skupnosti.

Glede financiranja LO in DS poudarjamo, da imajo posamezne krajevne skupnosti različna stališča. Nekatere trdijo, da financiranje tega področja delovanja v krajevnih skupnostih ni urejeno, druge, da je delno, in tretje, da je zadovoljivo. Večina krajevnih skupnosti zatrjuje, da je potrebno kljub podružbljanju LO in DS na tem področju zaposliti rednega delavca, pa čeprav za več krajevnih skupnosti. Ta problem bi bilo možno razrešiti tudi na ta način, da te naloge prevzame sekretariat za ljudsko obrambo, seveda z dodatno zaposlitvijo delavcev, ali z organizacijo del in nalog na področju LO in DS v okviru novooblikovanih delovnih skupnosti za več krajevnih skupnosti.

Prav tako tudi krajevne skupnosti zatrjujejo, da sedanji način financiranja ni zadovoljiv, ker krajevne skupnosti sicer prejemajo sredstva za nadomestilo OD zaposlenih delavcev, ki pa večkrat ne zadoščajo. Ne prejemajo pa sredstev za kritje materialnih stroškov in morajo le-te kriti iz sredstev za financiranje delegatskega sistema.

2. Združena sredstva delavcev TOZD in drugih delovnih skupnosti

Za srednjeročno obdobje 1976/81 je bil v ljubljanski regiji sprejet družbeni dogovor o financiranju krajevnih skupnosti. Po posameznih občinah pa je bil sprejet samoupravni sporazum o načinu združevanja in uporabe sredstev za financiranje planov in programov razvoja krajevnih skupnosti. Tako smo v naši občini v tem obdobju zbrali sredstva, s katerimi smo kljub 60—70 % realizaciji po planu v posameznih krajevnih skupnostih veliko postorili. Na ta način so bila zagotovljena vsaj delna sredstva za kritje stroškov organiziranja krajevnih praznikov, delovanja družbenopolitičnih organizacij in interesnih združenj, vzdrževanja, adaptacij, izgradnje objektov in prostorov za delovanje krajevne samouprave, družbenopolitičnih organizacij ter društev. Še poseben pomen pa so imela sredstva, ki so bila z vsakoletnim planom rezervirana za udeležbo

h krajevnemu samoprispevku, saj se je na ta način v občini na novo pridobilo ali usposobilo veliko družbenih prostorov.

Glede na to, da je v letošnjem letu potekla veljavnost omenjenega samoupravnega sporazuma, se bo potrebno v okviru ljubljanskih občin dogovoriti, ali se tak način financiranja krajevnih skupnosti podaljša ali pa se zagotovi, da se izpad sredstev za krajevne skupnosti uveljavi s svobodno menjavo dela.

3. Samoupravne interesne skupnosti

Kljub temu, da so samoupravne interesne skupnosti podpisnice samoupravnega sporazuma o temeljnih planih krajevne skupnosti in da krajevne skupnosti samoupravnim interesnim skupnostim vsakoletno dostavljajo svoje programe dela, z načinom financiranja s svobodno menjavo dela ne moremo biti zadovoljni. Posamezne krajevne skupnosti zatrjujejo, da način financiranja s svobodno menjavo dela še najuspešneje rešuje samoupravna komunalna skupnost, ki sprejema za vsako leto posebej take programe dela, iz katerih je točno razvidna predvidena realizacija za posamezno krajevno skupnost. Zato bo potrebno v programih posameznih samoupravnih interesnih skupnosti točno določiti višino sredstev za posamezno krajevno skupnost in kateri program bo realizirala.

4. Samoprispevek krajanov

V naši občini je bil način financiranja krajevnih skupnosti s samoprispevki občanov uveden v letu 1970 — pri takratnem svetu za komunalo in urbanizem. Sredstva so bila tudi zagotovljena v proračunu občine in namenjena predvsem za reševanje krajevnih komunalnih vprašanj. Z ustanovitvijo samoupravne komunalne skupnosti je ta način financiranja prevzela tudi ta, za adaptacije in gradnje domov pa so bila predvidena združena sredstva delavcev TOZD in drugih delovnih skupnosti. S prenehanjem veljavnosti samoupravnega sporazuma o načinu financiranja krajevnih skupnosti v letu 1981 je ostal ta vir financiranja le za komunalne objekte. Zato se je potrebno dogovoriti na nivoju ljubljanskih občin, kako zagotoviti sredstva za ostale potrebe. V ta način financiranja je potrebno vključiti posamezne samoupravne interesne skupnosti, ki morajo zagotavljati sredstva za reševanje problemov s svojega področja. Pri tem pa ne smemo opustiti tudi načina financiranja krajevnih skupnosti v obliki udeležbe delovnih ljudi in občanov h krajevnemu samoprispevku za razreševanje potreb v posamezni krajevni skupnosti.

VI. PREDLOG STALIŠČ IN SKLEPOV

1. Z družbenim dogovorom o temeljnih načelih združevanja sredstev za zadovoljevanje skupnih potreb delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih ljubljanske regije (sprejetim konec leta 1981 na Skupščini mesta Ljubljane) so podani vsi elementi za pospešeno dograjevanje sistema samoupravnega združevanja sredstev delavcev TOZD na načelih svobodne menjave dela. V dograjevanje in sprejemanje programov in sofinanciranje le-teh bi morali biti vključeni vsi delavci vseh TOZD na območju širše družbenopolitične skupnosti, kar pomeni, da bi delavci v TOZD prevzemali obveze tudi za zagotavljanje materialnih pogojev delovanja tistih krajevnih skupnosti, v katerih stanujejo.

2. Menimo, da ni možno v celoti ločiti zagotavljanja pogojev za funkcioniranje krajevne samouprave in delegatskega sistema v krajevnih skupnostih od zagotavljanja pogojev za realizacijo v planih krajevnih skupnosti sprejetih nalog. Zato je nujno potrebno iskati ustrezne rešitve tako v okviru uresničevanja načel svobodne menjave med delavci v TOZD in delovnimi ljudmi in občani v krajevnih skupnostih, kot tudi v okviru občinskega proračuna. Ob tem ima še posebno pomembno mesto institut krajevne samoprispevka kot tudi drugi viri sredstev za financiranje delovanja krajevnih skupnosti.

3. Prostorsko preoblikovanje krajevnih skupnosti nedvomno pomeni velik vsebinski premik v smeri vključevanja najširšega kroga delovnih ljudi in občanov v razreševanju vseh vprašanj v prostoru, kjer živijo in delajo. To pomeni veliko več aktivnosti kot tudi

raznih oblik samoupravnega odločanja, ki pogojuje zahteve po dodatnih materialnih pogojih (prostori, sredstva, kadri itd.). Zato moramo v prvi vrsti zagotoviti osnovne pogoje za delo vseh na novo oblikovanih krajevnih skupnosti.

4. V zagotavljanje pogojev za delovanje krajevnih skupnosti so se doslej vse premalo vključevale samoupravne interesne skupnosti z izjemo komunalne skupnosti, ki zagotavlja nekaterim krajevnim skupnostim tudi sredstva za osebne dohodke komunalnih delavcev. Pri tem se postavlja vprašanje, ali naj bo komunalni delavec zaposlen v krajevni skupnosti ali v komunalni OZD. V kolikor izhajamo iz vloge krajevnih skupnosti, potem se ta ne more ukvarjati z gospodarsko dejavnostjo, kar pomeni, da naj bi ti delavci svoje delo združevali v komunalni OZD. Samoupravne interesne skupnosti delujejo preveč odmaknjeno od krajevnih skupnosti — neodvisno od svoje baze, kar kaže na to, da odvisnost delegatskega in samoupravnega odločanja na relaciji delavec—občan—interesna skupnost ni urešničena. Posledice se kažejo zlasti v planiranju, ko krajevna skupnost planira po svoje, samoupravna interesna skupnost po svoje, TOZD pa zopet drugače. Zato ni čudno, da v mnogih krajevnih skupnostih prevladuje enostranska problematika — največkrat komunalna, zato tudi zahteve po zaposlovanju komunalnih delavcev v krajevnih skupnostih. Samoupravne interesne skupnosti bodo morale v večji meri aktivno sodelovati s krajevnimi skupnostmi ne samo pri realizaciji njihovega programa, temveč tudi pri ustvarjanju pogojev za aktivnejše delovanje njihovih delegacij v krajevnih skupnostih, to pa pomeni tudi združevati del sredstev za delovanje krajevnih skupnosti.

5. Podružbljanje LO in DSZ vse preveč obravnavamo s stališča volonterstva in vse premalo upoštevamo družbeno odgovorno in zahtevno nalogo priprave ustreznih strokovnih podlog. Naj bo v krajevnih skupnostih še taka pripravljenost za prevzemanje in izvrševanje nalog s tega področja, mora nekdo pripraviti ustrezno strokovno gradivo. Postavlja se vprašanje, ali naj v ta namen organiziramo opravljanje teh del oziroma nalog v sekretariatu za LO ali v delovnih skupnostih krajevnih skupnosti za eno ali več krajevnih skupnosti. V večini krajevnih skupnosti so mnenja, da je treba opravljanje teh nalog čim bolj približati izvajalcem. Menimo, da je to tudi povsem sprejemljivo, vendar bomo morali proučiti vsebino in obseg potrebnih nalog in šele nato sprejeti ustrezne rešitve glede potrebne organiziranosti in kadrov.

6. Delavci, zaposleni v KS, ne morejo docela urešničevati svojih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev v združenem delu, če niso ustrezno organizirani. Zato je povsem upravičena zahteva po ustanovitvi ene ali samo nekaj delovnih skupnosti za več krajevnih skupnosti.

7. Zahteve po dodatnem zaposlovanju v krajevnih skupnostih so v nekaterih primerih, glede na obstoječo organiziranost, povsem upravičene, saj se pred krajevne skupnosti postavlja vse več novih in dodatnih nalog. Kategorično zavračanje teh zahtev z izgovorom, da moramo zmanjšati družbeno režijo, seveda ob tem ne vzdrži. Potrebno bo te zahteve posebej obravnavati. Ob oblikovanju ene ali več delovnih skupnosti bo možno ta pritisk zmanjšati, če ne celo povsem odpraviti.

Izhajajoč iz navedenih stališč in zaključkov predlaga izvršni svet skupščini, da sprejme naslednje

sklepe:

1. Skupščina občine sprejema informacijo o materialni podlagi delovanja krajevnih skupnosti in razvoja krajevnih skupnosti v občini Ljubljana-Šiška skupno s stališči izvršnega sveta.

2. Skupščina občine zavezuje vse podpisnike družbenega dogovora o temeljnih načelih združevanja sredstev za zadovoljevanje skupnih potreb delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih ljubljanske regije, da takoj pristopijo k aktivnostim za njegovo realizacijo. V ta namen zadolžuje izvršni svet, da v sodelovanju z drugimi podpisniki in izvršnimi sveti drugih občin v Ljubljani pripravi ustrezen enoten samoupravni sporazum.

3. Izvršni svet naj pripravi ustrezne kriterije in merila za financiranje krajevnih samouprave in delegatskega sistema, ki se financira iz občinskega proračuna in jih posreduje v sprejem vsem krajevnim skupnostim.

4. Izvršni svet naj pospeši aktivnosti pri organiziranju ene ali več delovnih skupnosti za več krajevnih skupnosti, pri čemer se mora aktivno povezati z OO ZS, v kateri so vključeni delavci v krajevni skupnosti.

5. Sekretariat za ljudsko obrambo naj prouči možnost nadaljnje organiziranosti oziroma delovanja strokovne službe za potrebe krajevnih skupnosti na področju LO in DSZ.

6. Vse samoupravne interesne skupnosti naj v svojih programih opredelijo svoje naloge in obveznosti za zagotavljanje materialnih pogojev za delo v krajevnih skupnostih.

7. Izvršni svet naj prouči možnost, kako čimprej zagotoviti prostorske pogoje za delovanje krajevnih skupnosti.

Izvršni svet

POROČILO O IZVAJANJU SAMOUPRavnega SPORAZUMA O RAZVIJANJU PROSTOVOLjnega DELA V OBČINI LJUBLJANA-ŠIŠKA

1. SPLOŠNO

Organizirano prostovoljno delo mladih je ponovno zaživelo po letu 1972, in to v obliki mladinskih delovnih akcij (MDA), kamor se je vključila tudi mladinska organizacija v naši občini; od ene mladinske delovne brigade (MDB) do petih v letošnjem letu. Poleg tega pa beležimo tudi precej prostovoljnega dela mladih v samih KS, šolah in OZD.

Pri tem je potrebno poudariti, da je udeležba posameznika na MDA najbolj konkretna oblika solidarnosti mladega človeka k razvoju nerazvitih oziroma manj razvitih področij. Poleg tega najpomembnejšega smotra MDA se na MDA mlad človek predvsem izobražuje (idejnopolitično in seveda tudi praktično v raznih tečajih, krožkih ipd.). Skratka — tudi z organiziranim prostovoljnim delom mladih se izgrajuje socialistična samoupravna osebnost.

V okviru občine pa moramo ločiti dve vrsti organiziranega prostovoljnega dela mladih:

— organiziranje MDB za sodelovanje na lokalnih, republiških in zveznih MDA (organizator je OK ZSMS),

— organiziranje lokalnih MDA oziroma drugih oblik v okviru OZD, KS in šol (organizator je OO ZSMS).

2. POROČILO O MLADINSKIH DELOVNIH BRIGADAH V LETU 1982

Sam začetek evidentiranja za MDA smo pričeli že v mesecu novembru 1981. Predvsem so v tem obdobju potekale informativno propagandne akcije po domovih, šolah in OZD o mladinskih delovnih akcijah. V tem postopku preidentiranja se je prijavilo za MDA 43 mladink in mladincev. Kljub tako široki akciji animiranja nismo uspeli ustrezno in pravočasno izpolniti vse brigade. Velik je bil tudi osip prijaviteljev za MDA, tako da se pri posamezni brigadi celo do odhoda ni vedelo točno število brigadirjev. Tako smo imeli v brigadah 186 brigadirjev od predvidenih 200. Struktura brigadirjev:

- moških 149
- žensk 37